

7. MÓDL SIĘ

Po „zamknięciu drzwi” człowiek jest w swojej izdebce modlitwy oddzielony od świata zewnętrznego. Może się skupić na rozmowie z Bogiem realizując zachętę Jezusa: „Módl się”. Dziś zatrzymujemy się przy tym wskazaniu. Stawiamy sobie pytanie: Jak się modlić? Kierujemy naszą uwagę na psalmy. Ten niezwykle zbiór tekstów można nazwać natchnioną Księgą Modlitwy. Przyjrzymy się dziś formom modlitwy znajdującym się w psalmach.

Spotkanie parafialnej diakonii modlitwy

Modlitwa.

Odczytanie Ewangelii z niedzieli.

Wprowadzenie w temat (główne myśli homilii) i rozmowa pomagająca lepiej zrozumieć słowa Pana Jezusa o modlitwie.

Odczytanie wezwań modlitwy powszechnej (ewentualna aktualizacja niektórych wezwań) i wybór osób, które te wezwania odczytają na poszczególnych Mszach Świętych.

Odczytanie modlitw przeznaczonych na czas adoracji Najświętszego Sakramentu i wybór osób, które odczytają te teksty.

Modlitwa o łaskę owocnego przeżycia niedzieli, przede wszystkim o dar otwarcia serc uczestników Eucharystii na ewangeliczne orędzie o modlitwie. Zaleca się odmówienie dziesiątka różańca oraz dokonanie zawierzenia podejmowanej posługi Matce Najświętszej (modlitwa „Pod Twoją obronę” lub akt zawierzenia przygotowany przez kapłana).

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych.

2. *Wprowadzenie.* Kilka spotkań poświęciliśmy przygotowaniu się do modlitwy. W naszej refleksji szliśmy za słowami Jezusa wypowiedzianymi w Kazaniu na Górze. On mówił: „nie bądźcie jak obłudnicy”, którzy niby chcą rozmawiać z Bogiem, ale zajmują się sobą. Tych, którzy naprawdę chcą się modlić, zachęcał: „Wejdz do swej izdebki i zamknij drzwi”. Staramy się to czynić, gdyż takie działania pomagają w skupieniu. Izdebka to bliskość Boga. To nie tylko miejsce, lecz także stan ducha. Wchodzimy w tę bliskość i zamykamy za sobą drzwi. Jesteśmy z Nim i przy Nim. Dziś zatrzymamy się przy słowach Chrystusa: „Módl się”. Stawiamy sobie pytanie: Jak się modlić? Jak ma wyglądać moja rozmowa z Bogiem?

3. *Módl się.* Pismo Święte daje nam wiele odpowiedzi na te pytania. Popatrzmy najpierw na modlitwy, jakie powstały z natchnienia Ducha Świętego w Starym Testamencie i którymi modlił się również Pan Jezus. Są to przede wszystkim psalmy. To 150 modlitw powstałych z natchnienia Ducha Świętego. 150 przykładów modlitwy, z których możemy korzystać i którymi możemy się inspirować. Psalmiści rozmawiają z Bogiem o wszystkich sprawach życia, żaden temat i żaden problem, żadna radość i żaden smutek nie jest przeżywany bez odniesienia do Boga.

Wiele psalmów ma charakter uwielbienia Boga w Jego potędze i majestacie, w Jego wspaniałości i miłosierdziu. Autorzy psalmów zdumiewają się pięknem stworzonego świata i wielbią Tego, który uczynił niebiosy i ziemię. Wiele psalmów powstało jako modlitwy pielgrzymów zdążających do świątyni i uczestniczących w uroczystościach religijnych. To świąteczne psalmy, wyrażające radość człowieka, który jest umiłowany przez Boga.

Stałym tematem psalmów jest dziękczynienie. Modlący się człowiek wyznaje, że Bóg nad nim czuwa, że go prowadzi przez życie, choć czasem trzeba iść przez ciemną dolinę, że ratuje go z niebezpieczeństw i wysłuchuje jego prośb. Świadomość niezliczonych darów Boga rodzi wielkie dziękczynienie. Wyraża je wiele wspaniałych psalmów.

Bardzo często psalmiści snują refleksję nad mądrością Boga i niezwykłością prawa, jakie dał On swojemu ludowi. Zastanawiają się także nad życiem człowieka, które od Boga pochodzi i pod Bożą opieką się rozwija. Mówią o swoim pragnieniu coraz lepszego poznawania Bożej mądrości i życia według Jego przykazań.

Najwięcej psalmów mówi o problemach, jakie pojawiają się w życiu człowieka, takich jak grzech, cierpienie, niezrozumienie przez innych, samotność, lęk, wołanie o miłosierdzie. Psalmiści mają świadomość, że są grzeszni i że walka z grzechem jest trudna. Przepraszają Boga i proszą o przebaczenie. Widzą oni również, że niesprawiedliwość bierze często górę nad sprawiedliwością, a los prawych jest gorszy niż los złoczyńców. Niejednokrotnie doświadczają wielkiego cierpienia i samotności. Wydaje się im, że Bóg ich opuścił. Spierają się z Bogiem, pytają: Dlaczego ich spotkało nieszczęście? Dlaczego tylu ludzi jest krzywdzonych? Jednak ostatecznie wyrażają swoje zaufanie wobec Boga i pragnienie trwania przy Nim trwać do końca. Mamy w tych utworach piękne słowa skruchy i żalu za grzechy, prośby o przebaczenie i pragnienie powrotu na dobrą drogę. Grzesznik wyznaje, że wystąpił przeciw Bogu, wyraża ból serca i prosi o litość.

Co oznacza ta wielka różnorodność tematów w psalmach? Jest to zachęta, aby rozmawiać z Bogiem o wszystkim i przeżywać każdą sytuację życiową w relacji do Boga. Uwielbiamy Boga, gdy przychodzi dzień radości, dziękujemy Mu, gdy widzimy, jak wiele od Niego otrzymujemy, pytamy Stwórcę i Ojca, gdy szukamy drogi, prosimy Go, gdy potrzebujemy pomocy, oddajemy się Jemu, gdy odkrywamy, że On jest naszym Bogiem, przepraszamy Go, gdy popełnimy grzech.

Zachętę Jezusa: „módl się” możemy rozumieć jako zaproszenie do bliskości z Bogiem, do rozmawiania z Nim o wszystkim, do przeżywania z Nim każdej sprawy i każdej chwili życia. Psalmi pomagają nam przeżyć wszystkie doświadczenia. Prowadzą nas w głąb, podnoszą serce ku Bogu, stwarzają dobry klimat do przeżywania modlitwy. Wiele świadectw mówi o znaczeniu psalmów.

4. *Przykład.* Św. Pius X: „Psalmi, których zbiór znajduje się w Piśmie świętym, zostały ułożone pod natchnieniem Boga. Od zarania Kościoła w przedziwny sposób służyły one nie tylko do pobudzania pobożności wiernych składających "Bogu ofiarę chwały, to jest owoc warg wyznających Jego imię", ale także według zwyczaju przyjętego już w Starym Prawie miały szczególne miejsce w samej świętej Liturgii i Bożym Oficjum”

Św. Atanazy: „Księga Psalmów, jakby ogród rajski zawierający owoce wszystkich ksiąg, okazuje w psalmodii obok owoców innych ksiąg również swoje własne”; „Psalmi są dla śpiewającego jakby zwierciadłem, w którym może on oglądać samego siebie oraz poruszenia swej duszy i w takim usposobieniu je odmawiać”.

Św. Augustyn: „Jakże płakałem śpiewając hymny i pieśni, wzruszony do głębi słodkimi melodiami, które śpiewał Twój Kościół. Melodie przenikały moje uszy, prawda sączyła się do serca i rozpałała uczucie miłości; łzy płynęły, i było mi dobrze z nimi”.

Św. Jan Paweł II: „Księga Psalmów pozostaje idealnym źródłem modlitwy chrześcijańskiej i Kościół wciąż będzie czerpał z nich natchnienie w nowym tysiącleciu”.

5. *Zaproszenie do adoracji.* W każdej Mszy Świętej, po pierwszym czytaniu, modlimy się słowami psalmów. Wszyscy powtarzają refren, a kantor śpiewa tekst modlitwy. Niech słowa refrenu będą coraz bardziej naszą osobistą modlitwą, a słowa psalmu kierują naszą myśl ku Bogu. W miarę możliwości sięgajmy po psalmi również w naszej domowej modlitwie. Niektórzy odmawiają regularnie Jutrznie i Nieszpory, ale większość pewnie tego nie czyni. Może jednak w swoją codzienną modlitwę włączyć wybrany psalm. Dziś, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu po Mszy Świętej, również przywołamy słowa psalmów.

Modlitwa powszechna

Do Boga, naszego najlepszego Ojca, z pokorą i ufnością zanieśmy nasze prośby.

1. O łaskę głębokiej wiary i gorliwej modlitwy dla wszystkich członków Kościoła. *Ciebie prosimy.*
2. O dar pokoju i zgodnej współpracy dla narodów Europy i całego świata. *Ciebie prosimy.*
3. O wrażliwość serca na potrzeby braci i gotowość niesienia im pomocy dla wszystkich uczniów Chrystusa. *Ciebie prosimy.*
4. O umiłowanie modlitwy i ciągły jej rozwój dla dzieci, młodzieży i dorosłych. *Ciebie prosimy.*
5. O wieczne przebywanie z Bogiem i Jego świętymi dla naszych bliskich zmarłych (szczególnie N.). *Ciebie prosimy.*
6. O dar głębokiego przeżywania Eucharystii i adoracji Najświętszego Sakramentu dla nas, tu zgromadzonych. *Ciebie prosimy.*

Ciebie, Boże, wielbimy. Tobie chwałę oddajemy. Ty nas hojnie obdarzasz swoimi darami. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

P: „Czym się Panu odpłacę za wszystko, co mi wyświadczył?” - zastanawiał się psalmista. My również, Panie Jezu, stawiamy sobie to pytanie. Eucharystia, którą przeżyliśmy, była hojnym obdarowaniem. Dałeś nam udział w Twej Najświętszej Ofierze i zaprosiłeś nas do Twego stołu. Naszą wdzięczność i nasze oddanie wyrażamy słowami psalmu (91): „Kto się w opiekę odda Panu swemu”.

Śpiew: „Kto się w opiekę” (1 zwrotka).

L1: Panie Jezu, Ty modliłeś się psalmami gdy uczęszczałeś do synagogi w Nazarecie i gdy sam rozmawiałeś z Ojcem. Spraw, abyśmy odmawiając psalmy, uczyli się uwielbiać Ciebie w Twojej wielkości, dziękować Ci za ofiarowane nam dary, przepraszać za popełnione grzechy, rozważać Twoje prawo miłości, a także prosić o potrzebne łaski. Przyjmij dziś, Panie, naszą modlitwę, wyrażoną słowami psalmu ósmego. Te słowa chcemy potem rozważać w ciszy.

L2: „O Panie, nasz Panie, jak przedziwne jest Twoje imię na całej ziemi! Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosą. Sprawileś, że na przekór Twoim przeciwnikom usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga. Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło palców Twoich, na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził: Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, czym syn człowieczy, że troszczysz się o niego? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, uwieńczyłeś go czią i chwałą. Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich, wszystko złożyłeś pod jego stopy”.

Modlitwa w ciszy (przynajmniej 2-3 min.).

P: Kończąc naszą adorację, prosimy Panie, wraz z psalmistą, o Twoje błogosławieństwo: „Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi, niech nam ukáže pogodne oblicze. Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, niech wszystkie narody oddają Ci chwałę. Ziemia wydała swój owoc, Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił. Niech nam Bóg błogosławi i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi” (Ps 67,2.6-8).

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.